

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterustopne peti-vrate po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vojna na Daljnem vztoku.

Vojna se je torej dejansko že pričela in na Daljnem vztoku že pokajo puške in grome topovi. Da se je Rusija pošteno trudila, da prepreči prelivanje krvi in doseže z Japonsko nekaj modus vivendi, to mora priznati vsakdo, ki sodi nepristransko. Umevno pa je, da Rusija, ta silna in ogromna država, pred katero se celó trese vsa Evropa, ni mogla in ni smela kapitulirati pred jedva v krog civiliziranih narodov vstopivšo državo vzhajajočega solnca, ako ni hotela škodovati svojemu ugledu in svoji veljavi ne le v Evropi, ampak zlasti v Aziji. Sovražniki Rusije in slovanstva v obče sicer naglašajo, da bi se morala Rusija upogniti zahtevam Japonske na vsak način, če bi tudi s tem trpel njen ugled, že zbog tega, da bi se ohranil mir, čegar najnavdušenejši zagovorniki je bil baš car Nikolaj sam, ne povedo pa, da je Nikolaj II. kot pravi car miru storil vse, kar je bilo v njegovih močeh, da prepreči grozečo vojno, a da so se vsi njegovi blagohotni napor razbili ob trdovratnosti ošabnih Japoncev, ki so zahtevali nič manj in nič več, kakor da bi se Rusija ponižala pred njimi in brez vsakega ugovora pristala na vse njihove zahteve. Morda se ne motimo, ako trdimo, da so Japonci baš radi tega nastopali toli predrzno s svojimi postulati, ker so se nadejali, da bode car Nikolaj kot idealen knez miru raje izpolnil vse zahteve, nego da bi pripustil, da se prične krvavo klanje. In da so Japonci izsilili toliko dalekosežnih koncesij od Rusije, je pač v prvi vrsti pripisovati baš temu momentu. Morda bi bili celo dosegli popolnoma svoj namen, ako bi tudi carju ne bilo načelo: salus rei publicae suprema lex esto.

Naj se že sodi o Mandžuriji kakor se hoče, priznati je vendarle treba, da vrši Rusija v tej deželi eminentno kulturno delo in da to pokrajino mora imeti, ako hoče, da

bo procvitala sibirski železnica. Ugovarja se, zlasti z nemške in angleške strani, da nima nikake pravice do te dežele. To je res. Sedaj pa vprašamo, ali ima morda Japonska kake pravice? Katera država se pa sploh meni in briga za pravice, kadar okupira kako pokrajino?! Ali se je menila zato Prusija, ko je zasedla Hanover, ali Angleška, ko je okupirala Egipt? Zakaj pa Avstrija ne izroči Turčiji nazaj Bosne in Hercegovine, dasi jo je že zdavna pacificirala, kakor ji je naložil berlinski kongres? Prav takisto je tudi z Mandžurijo! A vendar so ljudje, ki postopanje prvo imenovanih držav odobravajo, Rusije pa obsojajo.

Ker Rusija brani svoje interese, kakor bi to storila vsaka druga država, ker jih noče žrtvovati v prid Japonske, Angleške in ameriških Združenih držav in se ne umakne iz pokrajine, kjer je zasadila prve kali evropske kulture in si zgradila železnico, ki dopolnjuje sibirsko železniško progo in brez katere bi ta ne imela tiste kulturne važnosti in tistega kulturnega pomena, kakor ga ima, ako se končuje ob morju — v Port Arturu, kjer morje nikdar ne zamrzne in je pristanišče celo leto prosto ledu, to se označuje od angleške, ameriške in nemške strani kot nasilstvo, kot brezvestnost in kršenje mednarodnega prava! Ko je pa John Bull na tolovajski način oropal Bure svobode, ko je Uncle Sam Špancem ugrabil Kubo in Filipine in nemški Mihel odvzel Dancem Holštajnsko, je bilo to v redu in ni se kršilo mednarodno pravo! Ako sta Anglija in Nemčija imeli privico zasesti in anektirati Vejhajvej in Kiaočav, zakaj bi potem Rusija ne smela zasesti Port Arturja v istem zalivu Pečili in začasno okupirati Mandžurije?! In postopanje Japonske je seveda popolnoma korektno!

Japonska je samo prekinila diplomatske zveze z Rusijo, ne da bi ji še napovedala vojno.

Mednarodno pravo zahteva, da se ima preje, predno se prične sovražnostmi in z vojevanjem, vojna formalno napovedati. Japonska se tega prastarega pravila, po katerem so se ravnali že celo stari Rimljani, ni držala. Brez napovedi vojne, kakor navaden tolovaj in morski pirat se je priklatila in utihotapila japonska bojna mornarica v temni noči iz angleške luke Vejhajvej predruskopristanišče Port Artur in iz zasede napadla rusko brodogradnjo. To je flagrantno kršenje mednarodnega prava, to je navadno tolovajstvo, katero skoro nima para v svetovni zgodovini in katero se ne dá dovolj ostro ožigosati! S tem svojim dejanjem pa so Japonci pokazali, da so se pač navidezno in na zunanje navzeli evropske kulture in se površno prilagodili evropskim šegam in navadam, v bistvu pa so ostali stari barbari in Azijati, kakršni so bili pred 40. leti, ko jih še ni oblazala zapadna prosveta! Ta njihov čin je v vsem kulturnem svetu, kar ga še ni okužil protiruski šovinizem, obudil silno ogorčenje in celo nemški krogi v Berlinu, ki niso povsem prosti simpatij napram Japonski, so dali duška svoji nevolji in strogo obsodili to tolovajsko dejanje Japonske! In ako je bil kdo, ki misli pošteno in je dostopen razsodnosti, v razvoju rusko-japonskega konflikta na strani Japonske, misleč, da se ista bori za pravico, to postopanje Japoncev mu je moralo odpreti oči, da Japonska ni vredna simpatij nobenega naobraženega Evropejca!

Prvi spopadi.

Kakor smo že včeraj poročali, je japonska bojna mornarica, ki je bila zasidrana v Vejhajveju, ponoči napadla na zavrtni način rusko

brodogradnjo v Port Arturu in poškodovala tri ladje, ki so se nahajale izven pristanišča. Po najnovejših poročilih je japonska flotila štela 17 ladij. Poškodovane ruske oklopnice se zovejo »Cesarjevič«, »Retvizan« in »Palada«. Kakor se zatrjuje, so bile to najboljše ladje, kar jih je imela Rusija na Daljnem vztoku, in sobaje tako hudo poškodovane, da ne bodo za nobeno rabo več, kar pa ni verjetno. O »Paladi« se pa sploh poroča, da se je potopila. Iz japonskega vira so tudi nadaljne vesti, da so Japonci zajeli ruski transportni parnik »Silka«, ki je bil — obložen s rižem — namenjen v Port Artur in še dve drugi transportni ladji, najbrže parnik »Mandžure«, ki je bil zasidran v japonski luki Nagasaki. Drugi viri pa sopes trde, da je Japonska vjela nekaj neznanih in brezpomembnih ladij, ki so se v Japonskem morju bavile z ribarstvom in zraven vohunile za Rusijo. Kaj je resnice na tem, se pri nasprotujočih poročilih dá le težko dognati. Dejanjako potrjeno je pa le to, da je japonsko brodogradnjo napovedi vojne napadla Port Artur, poškodovala tri oklopnice, a se končno moralo umakniti.

Car je napovedal vojno.

Vtis teh vesti, na Ruskem, zlasti v Petrogradu, kjer se niso nadejali, da bi Japonci v nasprotju z mednarodnim pravom pričeli, s sovražnostmi, predno bi napovedali vojno, je bil naravnost velikanski. Celo na carja, ki se je takorekoč vživel v idejo miroljubja, so te vesti vplivale z neodoljivo silo. In pod vtisom teh poročil je napovedal car Nikolaj II., kakor poroča »Neue Freie Presse«, včeraj popoldne ob 3. uri Japonski vojno.

Vojno ministrstvo je obenem ukazalo, da se mobilizuje vsa rezerva. Vsi ruski podaniki, ki bivajo v inozemstvu in so vojaki, so pokli-

zani domov. Vsi Rusi, ki so bivali v Lvovu, Krakovu in v ostali Galiciji, so že odpotovali v Varšavo, kjer se uvrste v armado. Cela Rusija je pokonci in oduševljena je velikansko. Po vseh cerkvah zvone zvonovi in narod hiti trumomo v božje hrame, da izprosi ruskemu orožju blagoslov božji in venec zmage na Daljnem vztoku. Car sam je šel, ko je storil usodepoln korak in prijavil Japonski vojno, v cerkev, da izprosi sveti Rusiji slavno zmago. Vojaštvo je koncentrirano po vseh mestih in vlaki odvažajo neprestano velikanska vojaška krda proti Uralu in Sibiriji. Meje proti Nemčiji in Avstriji so skoro brez vsakih posadk, kar je pač dokaz, da se Rusija popolnoma zanaša na nevarnost teh dveh držav.

Vojne priprave.

Rusija se je v zadnjem času, ko je naposled vendar uvidela, da hoče Japonska na vsak način vojsko, oboroževala z nervozno hitrostjo. Sedaj ima že 630.000 mož na Daljnem vztoku, na potu tjaka pa se jih nahaja še najmanj 200.000. In vsa ta ogromna armada je najizbornejše preskrbljena s strelivom in proviantom in pripravljena vsak trenutek vdariti na sovraga. Ta armada se še spopolni s polki v Turkestanu, ki so bili pravkar mobilizovani in so dobili ukaz, da se najnemudoma odpravijo v Mandžurijo. Rusko bojno brodogradnjo je zasidrano pred Port Arturum in je, odkar se je izvršil ponočni japonski napad, popolnoma pripravljeno na boj. V skladiščih je nakopičeno ogromno premoga, katerega je Rusija po mešetarijih nakupila na samem Japonskem. Tudi Japonska je že mobilizovala svojo armado in mornarico. 60 transportnih ladij je na potu, da izkresajo vojske v Masamphu in Fuzanu. Takisto se poroča, da so Japonci že zasedli glavno mesto Koreje Seul. Ruske torpedovke pa

LISTEK.

Pod novim orlom.

Zgodovinska povest.

Tretji del.

III.

Ljudmila je že pred dlje časom — po vplivih, ki niso bili znani ne Konradu ne Kopitarju — prišla v hišo barona Cojza, češ, da se pri nji baronica Cojzova spopolnjuje v petju. Povabljen je bila tudi na soarejo k baronu Cojzu, da bi zapela nekaj tedaj jako priljubljenih italijanskih opernih arij. Ko je Ljudmila stopila v sobo, se je Konrad resnično prestrašil; prva njegova misel je bila, da je zdaj prišel zanj odločilni trenutek, da se bliža katastrofa. Ta misel ga je tako prevzela, da se kar ni mogel ganiti in še zapazil ni, da je bila baronica Cojzova pohitela »gospodični Olimpija« nasproti, jo z nekoliko prijaznostjo povedla v dvorano ter jo predstavila navzočnim damam in gospodom. Zavedel se je šele, ko sta baronica in Ljudmila stali — pred njim.

— Gospodična Olimpija — gospod kapitan Podobnik — je predstavljala baronica.

Nemo sta se Konrad in Ljudmila poklonila drug drugemu, hladno in ceremonijelno. Kakor da sta si popolnoma tuja, sta stala čez dolgo let zopet skupaj — mož in žena. Njiju pogledi so se zadeli, v Konradovih očeh se je zrcalila trda nepristojnost, nepreklicni sklep, da je ta ženska zanj mrtva — v Ljudmilinih očeh je svetlikal nestalno in nejasno neki tajinstveni ogenj, neki žar zavrtnosti in prekanjenosti.

Ljudmila in baronica Cojzova sta šli dalje. Konrad se je odvrnil od njiju in začel misliti, kako bi se najlažje odstranil iz družbe, med tem ko jima je Kopitar z napeto pozornostjo sledil.

— Gospodična Olimpija — grof de Laval — je predstavljala baronica Cojzova. Kopitarjev pogled je postal teman in jezen.

— Čemu neki prikrivata, da se poznata? Za tem mora nekaj tičati. Tako je govoril Kopitar sam sebi in sklenil, da posveti grofu Lavalu in Ljudmili največjo pozornost.

Toda tega sklepa ni mogel izvršiti, kajti baronica ga je povabila, naj bi z njo muziciral. Temu povabilu se je seveda moral odzvati in tako vsled tega ni mogel videti, kako je Ljudmila sedeč ob senici blizu okna in veselo kramljuje z grofom Lavalom in z raznimi drugimi gospodi, neprestano obračala svoje oči na Konrada, zdaj milo in proseče, zdaj zapeljivo, plamtče in obetajoče, med tem, ko je ostal Konrad trd in hlad.

Kopitar je igral na gosli, baronica pa ga je spremljala na klavirju. Baronica je bila postala izredno vesela in razposajena in je kar očitno koketirala s Kopitarjem. Ta je bil hipoma v ognju. Baronica ga je imela popolnoma v oblasti. Čim pa je zapazila, da so Kopitarja prevzela njegova ljubezna, da ga je premagala njegova ljubezna do nje, tedaj je postala hladna in se porogljivo in prezirljivo nasmehnila.

Kaj je pomenilo vaše koketiranje in potem to posmehovanje, baronica? Je tiho, a osorno vprašal Kopitar, ko sta nehala igrati.

Z lahnim usmevom je baronica rekla:

— To je kazen za Vašo surovo opazko o labodu. Z menoj se ne bodele norčevali. In čez nekaj trenutkov je z neko neusmiljenostjo pristavila: Jaz vem, kako vas zadene in ranim — čuvajte se torej.

Molče se je obrnil Kopitar proč, baronica pa se je rezko zasmejala za njim.

Zdaj je stopila Ljudmila h klavirju in vse se je zbralo okrog nje da čuje v tistih časih tako priljubljeno italijansko pesem »Non posso dimenticare« (Pozabiti ne morem). Pela je res krasno in z vročim čutom, tako da so bili vsi očarani. Ko je prišla do mesta: »Ne morem te pozabiti, ti ljubec moj edini«, tedaj je nagloma, a goreče pogledala Konrada. Odpela je ta odstavek s tako vidno bolestanjo, da so vsi imeli utis, da je morala nekaj posebno žalostnega doživeti in da ji pri pevanju te pesmi krvavi srce.

Kopitar je bil stopil v sosedno sobo, kjer je bil postavljen buffet in hitro izpraznil nekaj čaš vina. Baroničino postopanje ga je bilo hudo ranilo. Iz sosedne sobe je slišal peti: »Non posso dimenticare«. To ga je

speklo v srce, ker se je zavedal, da tudi on ne more pozabiti in da je obsojen, ginevati v nesrečni, brezupni ljubezni.

Za njim je rahlo zašumela ženska obleka, mehka roka mu je pogladila lase — baronica Cojzova je stala poleg njega.

— Ne bodite ludi, Kopitar, je dihnila, in potrpite malo z menoj.

— Zakaj me tako trpinčite, baronica? To je brezsrčno, da me najprej z rafinirano koketerijo razdražite tako, da se ne morem več premagovati — potem pa me neusmiljeno pahnete od sebe.

— Prej sem se jezila na Vas, ker ste me z labodom osmešili — zdaj pa mi je žal. Kajne, da niste več hudi name?

Baronica je stopila prav blizu Kopitarja — kakor bi čakala, da jo že objame in pritisne k sebi. V Kopitarju je vse plamtelo, a vendar se ni ganil. Samo na obrazu in na očeh se mu je poznalo, kako trpi.

— Pustite me, baronica! Da Vas neskončno ljubim, to Vam je znano — a ker je meni znano, kaj leži med nama in da je ta ljubezen brezupna,

Išče se takoj 349-2

prodajalka

z majhno kavcijo za filialko v Ljubljani.
Anton Pfeiffer, prekaževalec
Novo mesto.

Lepo, elegantno parketirano 359-2

stanovanje

s 3 sobami in zraven spadajočimi prostori blizu državnega kolodvora v Spod. Šiški, Kolodvorske ulice šte. 208

se odda.

Trgovina
moško obleko.
Zavod za
uniformiranje
Jos. Rojina
Ljubljana
Šelenburgove ulice 5
nasproti glavni poti.
Po meri elegantno in
okusno izdelane obleke.
Točna in poštena postrežba.
Stalantni plačilni pogoji.
Klasična zaloga pristnega
angloškega, francoskega
in kraljevijskega
izberi.

Restavracija „Narodni dom“

Usaki petek

morske ribe

Sprejemajo se tudi naročila na obed.
(Tudi za 2. uro popoldne)
Za obilen obisk se priporoča
87-27 **Ivan Kenda.**

Hotel, restavracijo in kavarno

oddaja v najem

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejeno zavezo

v svoji hiši, „Narodni dom“, Piazza Caserma št. 2

z dnem 24. avgusta 1904.

Ponudbe se sprejemajo do dne 15. februarja t. l.
Eventuelno se oddajo hotel, restavracija in kavarna tudi posebej. 380-3

Prijave se sprejemajo v posojilnični pisarni (ulica S. Francesco št. 2, I. nadst., telefon št. 952), kjer se dajejo tudi potrebna pojasnila.

1000 kron
ako je goljufija!
Brezskrbno rodbinsko
areto jamči knjiga o pre-
hilem blagoslovu otrok.
Z več tisoč zahvalnicami
posilja diskretno na 90 h
v avstr. mamkah gospe
A. Kampa, Berlin
S. W. 230 Linden-
strasse 50

Linolej in povoščeno blago

prodajajo na debelo ujeeneje 173-8 Vzorci in ceniki franco.
Josip Pfeningberger-ja sinovi I. avstr. tovarna za usnjato in povošč. blago
Dunaj I., Ankerhof.

Prevzete gostilne.

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjava, da sva prevzela

gostilno „pri Štrajzelnu“

na Poljanski cesti št. 21

katero sva otvorila dne 6. februarja t. l.

Za dobro pijačo in okusna jedila bo vedno skrbjeno.
Priporočava se za mnogobrojni obisk z odličnim spoštovanjem

M. in M. Inkret
gostilničar.

356-2

Poslovodjo

za čevljarstvo obrt, dobro izvežba-
nega, se takoj vsprejme. — Plača po
dogovoru. 338-3

Kje? pove upr. „Slov. Naroda“.

Pravi kranjski

„Brinovec“

Garantiert echt krainischer
Wachholderbranntwein

Veritable Genèvre de la Carniole sous garantie.
Kéiser égetett validi tisza Kraljai Borovicska

Genüino Ginepro della Carniola sotto garanzia.
Warranted genuine Carriolan Gin

Destillateur
FRANC CVEK
Kamnik — Stein, Krain (Autriche)

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo
V novi lastni hiši

na vogalu Dunajske ceste in Dalmatinovih ulic
obrestuje hranilne vloge po 4%, 5%
brez odbitka rentnega davka, katerega posojil-
nica sama za vložnike plačuje. (304-82)

Posojila po 5% in po 5%, 1%.

Odplačilo dolga se lahko vrši na 27 ali pa 35 let.
Uradne ure: razun nedelj in praznikov vsak dan od
8.—12. ure popoldne in od 3.—4. ure popoldne.
Poštnega hranilničnega urada šte. 828.406.

Preselitev obrta.

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da sem se
preselil s Sv. Petra nasipa

na Dunajsko cesto št. 18

v hišo „Kmetske posojilnice“.

Zahvaljujem se tem potom za dosedaj mi naklonjeno zaupanje ter
se priporočam tudi za nadalje.
Izdelujem vsakovrstno obleko po najmodernejšem kroju ter po
zmernih cenah.
Za mnogobrojna naročila se priporočam
z vsem spoštovanjem

J. N. Potočnik
krojač
Ljubljana, Dunajska cesta št. 18.

346-2

se dobiva 348-2

Tschinkelnov

kavin zdrob

(postavno zavarovan)

priznано

najboljši

dodatek h kavi

samo pri edinem izdelovalcu

Tschinkel-nu

v Ljubljani

in njegovih zastopnikih.

Lepo stanovanje

se odda za 1. maj. 357-4

J. J. Naglas, Turjaški trg št. 7.

Vsak dan
sveže najfinejše

pustne krofe

priporoča

J. ZALAZNIK

slaščičarna

STARI TRG 21
GLAVNI TRG 6 27-12
SV. PETRA CESTA 26.

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombina-
cijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica. Zlasti
je ugodno zavarovanje na doživetje
in smrt z znanjskimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let
pravo do dividende.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko-narodno upravo. 3-16

Vsa pojasnila daje.

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši
v Gospodskih ulicah šte. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti
požarnim škodam po najnižjih cenah.
Škode cenjuje takoj in najkulantneje.
Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobijka izdatne
podpore v narodne in občnkoristne
namene.

Dobra kuharica

je izšla
pisala **Minka Vasičeva**
je izšla

v založništvu Lavoslava Schwentner-ja v Ljubljani.

Dobiva se samo vezana; cena 6 K, po pošti 6 K 55 h.

Obseja na 576 straneh več nego 1300 receptov za
pripravljanje najokusnejših jedi domače in tuje kuhe,
ima 8 fino koloriranih tabel in je trdno in elegantno v
platno vezana.

Hvali jo vse: kuharica s svojega strokovnjakega
stališča, literarna kritika zaradi lepega, lahko umevnega
jezikla, fina dama zaradi njene lepe, pri slovenskih ku-
harskih knjigah nenavadne opreme, in konečno varčna
gospodinja zaradi njene cene, ker ni nič dražja, nego
znane nemške kuharske knjige. 282-5

— Za neveste —
najlepše in najprimernejše darilo!

Najcenejše nakupovanje

za morsko in živinsko sol, sol v briketih in rud-
ninsko sol, franko na vsako železniško postajo,

je pri

MIHAEL KASTNER-ju v LJUBLJANI

komisijska trgovina za sol.

164-8